

steren har nedsat et udvalg, hvor eksperter på det her område kan vurdere erstatningers størrelse og relevans. Det ser vi meget frem til kommer.

Forslaget her nævner jo fem helt konkrete ting, man gerne vil. Bl.a. lægges der op til gratis psykologbehandling. Og der tror jeg ikke, det er hensigtsmæssigt at kaste sig ud i blot at udskrive en blankocheck til ethvert offer for enhver forbrydelse om gratis psykologbehandling uden begrænsninger på antal timer eller psykologbehandlingernes størrelse, pris osv. Men det vil være hensigtsmæssigt, som også ministeren har tilkendegivet, at man også ser på det her område med psykologbehandling. For en ting er jo, at man i dag kan få psykologbehandling og hjælp til psykologbehandling efter den almindelige lovgivning, men en anden ting er, at man også har muligheden for som en del af erstatningen at få betalt noget psykologbehandling.

Med hensyn til det femte, som bliver nævnt i forslaget her, om information ved løsladelse tror jeg, at det i langt de fleste tilfælde måske er mere belastende for offeret, end det er hjælpende for offeret, at få at vide, at gerningsmanden nu er blevet løsladt. Men at informere offeret om, at gerningsmanden nu er blevet løsladt, sker jo rent faktisk allerede den dag i dag, for myndighederne kan jo i helt særlige tilfælde vurdere, at det er hensigtsmæssigt at gøre det; så man gør det rent faktisk allerede i dag.

Det tredje element i forslaget, som jeg lige vil nævne her, er, at forslagsstillerne lægger op til, at der ikke skal være nogen forældelsesfrist for anmeldelser eller i hvert fald ikke nogen forældelse i forhold til at kunne få udbetalt erstatning. Der må jeg nok sige, at jeg er meget tilfreds med den ordning, der er i dag, nemlig at man skal anmelde det uden unødigt ophold. Altså, en anmeldelse må indgives, så snart man har mulighed for det, hvis man mener det. Det er ikke et spørgsmål om, at man kan gå i 14 dage eller 3 uger og overveje tingene og så ligesom synes: Nu må jeg nok hellere anmelde det her forhold. Så skal man pludselig til at trevle en sag op, som er ved at være godt gammel. Hvis man ønsker at anmelde en sag, så skal man anmelde den med det samme. Det er klart, at hvis man er i omstændigheder, hvor man f.eks. er indlagt på hospitalet og ikke kan anmelde en sådan forbrydelse, så er der selvfølgelig dispensationsmuligheder; og det er der allerede den dag i dag. Så på det område finder vi, at lovgivningen er tilfredsstillende.

Vi kan ikke støtte beslutningsforslaget, men vi ser frem til, at det af ministeren nedsatte udvalg når frem med nogle gode resultater og løsningsforslag til os.

Kl. 13:16

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:16

Karen Hækkerup (S):

Tak først og fremmest for de mange pæne ord om Socialdemokraternes forslag til, hvordan vi kan forbedre ofres retsstilling. Det syntes jeg var rigtig, rigtig dejligt at høre.

Grunden til, at jeg tager ordet, er, at jeg godt kunne tænke mig at spørge ind til De Konservatives holdning til gratis psykologhjælp. Hr. Tom Behnke siger, at man ikke bare sådan skal udskrive en blankocheck og sige, at alle ofre kan komme rendende med stort set hvad som helst og så få det betalt for tid og evighed. Det er jeg sådan set meget, meget enig i, men grunden til, at vi fra Socialdemokraternes side har taget det med, er jo bl.a. de oplysninger, der går på, at hver sjette, som henvender sig til eksempelvis Center for Voldtægtsofre i Århus, bliver afvist. Der er simpelt hen ikke kapacitet til at hjælpe alle dem, som gerne vil have hjælp. Hvis man så skal ud og have psykologhjælp ude på det private marked, så skal man betale 300 kr. af hver eneste time, selv om man får tilskud til de første 10-12 timer.

Der er altså en egenbetaling forbundet med at være voldtægtsoffer, og det synes jeg simpelt hen bare er så urimeligt. Kan hr. Tom Behnke ikke følge mig i det?

Kl. 13:17

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:17

Tom Behnke (KF):

Jo, det er klart, at hvis der er kapacitetsmangel i systemet, så skal vi have set på det. Men det er også noget helt andet end at udskrive en blankocheck og sige, at enhver, der har været udsat for en forbrydelse, får gratis psykologhjælp uden nogen begrænsninger i øvrigt, ud over hvad psykologen synes begrænsningen skal være.

Den form for blankocheck er jeg meget bekymret ved at udstede, for jeg kan slet ikke overskue, hvor mange milliarder vi kan nå op i, som psykologer mener det er nødvendigt at de skal have for en sådan ordning. Men er der kapacitets-